

סוכה י. (משנה) עד יא. (משנה)

ביאורים

"כתב ר' מנוח... השתא הקלו בשינת סוכה משום דפרצה קוראה לגנב, ותו דנפל חולשא בעלמא ורוח קמעא עוכרם ואשר יעשה אותם האדם וחי בהם כתיב. מיהו כיום דליכא למיחש אסור לישן חוץ לסוכה עכ"ל.
ואני אומר אמת דרוח עוכרם... והרי תימן יותר קרה מירושלים דבעיר צנעא הקור בחורף למטה מהאפס, ובחג הסוכות הקור שולט עד שהיו הזקנים באים לשאול אם מותר לאחוז את האתרוג ע"י מטפחת מחמת צנתו. ומעולם לא שמענו שיהודי ישן חוץ לסוכה, כך בכל רחבי תימן עשרות אלפים ישנו בסוכה ושומר מצוה לא ידע דבר רע, אלא שצדק ר' מנוח שאותם המזלזלים או המקילים כלשונו רוח קמעא עוכרם. וירא שמים יעשה הכל כדי לקיים מצות בוראו כפשוטה וכקבלת חז"ל". (הרב קאפח פ"ו אות טו)

משנה

אסור לפרוס סדין:

להגן מהחמה (מעל הסכך)
להגן מהעלים הנושרים (מתחת הסכך)
על גבי הקינוף (4 עמודים בפינות המטה)

מותר לפרוס סדין:

על גבי נקליטי המטה. (2 עמודים באמצע קצה המטה)

אבל מותר לפרוס סדין
מתחת הסכך לשם נוי.
(כי זה בטל לסכך - ריטב"א)

רב חסדא ורבה בר"ה: רק כשהסדין במרחק עד 4 טפחים מהסכך, רב נחמן: מותר בכל מקרה.

הגמרא מספרת על עבדו של רב אשי שפרס בגד על הסוכה כדי לייבשו.

הראשונים נחלקו האם ייבוש דינו כנוי (ואינו פוסל) או שלא (ופוסל)

מעמד נוי סוכה לעניין השטח שהם תופסים
מתחת לסכך: לא ממעטין את גובהה (של סוכה שמעל 20 אמה) כדי להכשירה.
מהצד: ממעטין את רוחבה ופוסלים (אם בגלם קטנה מ7 טפחים)

שינה מתחת ל:

שמואל - לישנא ב' (אוהלים משופעים)

כילה הפרוסה בשפוע (וכן מתחת למיטה):
מותר בכל גובה

סדין שעל נקליטין (2 עמודים באמצע קצה המטה):
נמוכה מ - 10 טפחים: מותר
גבוהה מ - 10 טפחים: אסור (כיוון שהנקליטין נחשבים קבועין)

שמואל - לישנא א' (אוהלים מאוזנים)

מיטה וכן כילה הפרוסה ישר:
נמוכה מ - 10 טפחים: מותר
גבוהה מ - 10 טפחים: אסור (ואל מיטה כזו התייחסה המשנה)

סדין שעל קינופות (4 עמודים בפינות המטה):
אסור בכל גובה (כיוון שהקינופות קבועות בחזקה)

בר"ה: גם מותר בגבוהה מ - 10 טפחים. כיוון שאהל עראי לא מבטל אהל קבע

נחשב כמוציא ראשו מהחלוק
הבית קבוע ודינו תמיד כאהל. לכן ראשו נגדר אחר גופו, ואסור משום 'לא יראה בך ערות דבר'

הישן ערום:
בכילה שאינה גבוהה 10 טפחים: יכול להוציא ראשו מהכילה ולקרוא ק"ש.
בבית בכל גובה שהוא: לא יכול להוציא ראשו ולקרוא ק"ש